

Grunder och huvudargument

- i) Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att kommissionen åsidosatt Eni:s rätt till försvar och på grund av upprepade överträdelse höjde de böter som Eni och Versalis påförts solidariskt för två överträdelse som begåtts av dotterbolag som är hel- eller i princip helägda av Eni, även om de två beslut genom vilka dessa överträdelse konstaterades, inte riktade sig till Eni (som följaktligen inte meddelats om klagomålet mot dessa överträdelse). Tribunalen har bland annat, vad gäller konstaterandet av upprepade överträdelse, underlåtit att beakta den omständigheten att rätten till försvar ska garanteras om den, vid tidpunkten då kommissionen meddelar sin avsikt att konstatera att överträdelse upprepats, ger parterna möjlighet att bevisa att förutsättningarna härför inte föreligger. Tribunalen har dessutom underlåtit att beakta den omständigheten att kommissionen, genom att konstatera en upprepade överträdelse som ligger utanför konkurrensreglerna, inte i efterhand sanktionerat den första överträdesen utan enbart agerat med anledning av den omständigheten att samma företag (ekonomisk enhet) gjort sig skyldig till en ny överträdelse.
- ii) Tribunalen har överskridit sin behörighet och åsidosatt dispositionsprincipen och artikel 21 i domstolens stadga liksom artiklarna 44.1 och 48.2 i tribunalens rättegångsregler när den prövade en rättslig fråga (närmare bestämt ett påstått åsidosättande av likabehandlingsprincipen vid beräkningen av böterna) som inte återopats av parterna då talan väckdes.
- iii) Tribunalen har gjort sig skyldig till dels felaktig rättstillämpning i samband med tolkningen och tillämpningen av likabehandlingsprincipen vad gäller "multiplikationsfaktorn" i avskräckningssyfte, dels bristande motivering. Tribunalen har bland annat underlåtit att beakta det utrymme för eget skön som kommissionen besitter vid fastställandet av böter i ljuset av de relevanta omständigheterna, och istället tvingat kommissionen att göra en rent matematisk beräkning för att fastställa multiplikationsfaktorn för Eni och för Versalis. Tribunalen har dessutom begärt att kommissionen ska iakttä en proportionalitet mellan procentsatsen av höjningen av böterna i avskräckande syfte och företagets omsättning, och inte mellan multiplikationsfaktorerna eller mellan de böter som följer av en tillämpning av multiplikationsfaktorerna (de multiplicerade böterna) och företagets totala omsättning.

Talan väckt den 27 februari 2013 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-100/13)

(2013/C 114/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Wilms och G. Zavvos)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att svaranden har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (89/106/EEG) ⁽¹⁾, och särskilt artikel 4.2 och artikel 6.1 i direktivet på grund av att de tyska myndigheterna tillämpar byggregellistorna i syfte att uppställa ytterligare krav för att byggprodukter ska få effektiv tillgång till marknaden och få användas i stället för att tillämpa de bedömningsmetoder och -kriterier som krävs enligt de europeiska harmoniserade standarderna.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Svaranden har åsidosatt artiklarna 4 och 6 i direktiv 89/106/EEG. Tillämpningen av byggregellistor medför att det uppställs ytterligare krav för effektiv tillgång till marknaden och för användning av dessa produkter. I flera fall rör det sig inte om eventuella krav i fråga om nya egenskaper. Det rör sig snarare om krav som fastställts redan före harmoniseringen och som hade kunnat och borde ha omfattats av de harmoniserade bedömningsmetoderna och -kriterierna.

⁽¹⁾ EGT L 40, 1989, s. 12; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 185.